

Kohtulahendite kogumik

Arvamus 2/15 ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus

ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus – Vabakaubandusleping Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – „Uue põlvkonna“ leping, mille üle peeti läbirääkimisi pärast ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu jõustumist – Pädevus sõlmida leping – ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e – Ühine kaubanduspoliitika – ELTL artikli 207 lõige 1 – Kauba- ja teenustevahetus – Välismaised otseinvesteeringud – Riigihanked – Intellektuaalomandi kaubandusaspektid – Konkurents – Kaubandus kolmandate riikidega ja kestlik areng – Töötajate sotsiaalne kaitse – Keskkonnakaitse – ELTL artikli 207 lõige 5 – Teenused transpordi valdkonnas – ELTL artikli 3 lõige 2 – Rahvusvaheline leping, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Transpordi valdkonnas teenuste osutamise vabadust käsitlevad liidu teisesed õigusnormid – Muud välisinvesteeringud peale otseinvesteeringute – ELTL artikkel 216 – Leping, mis on vajalik mõne aluslepingutes seatud eesmärgi saavutamiseks – Kapitali ja maksete vaba liikumine liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel – Järjestikused investeerimislepingud – Investeerimislepingute asendamine liikmesriikide ja Singapuri Vabariigi vahel – Lepingu institutsioonilised sätted – Vaidluste lahendamine investorite ja riikide vahel – Vaidluste lahendamine lepinguosaliste vahel

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (täiskogu) 16. mai 2017. aasta arvamus

1. *Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus sõlmida kauba- ja teenustevahetust puudutavaid lepinguid – Ulatus – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Sätted, millega hõlbustatakse kaubavahetust või antakse luba kaubanduse kaitsemeetmete võtmiseks – Hõlmamine*

(ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e ja artikli 207 lõige 1)

2. *Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ulatus – Transpordi valdkonna lepingute hõlmatus ühise transpordipoliitikaga – Ese*

(ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e ja artikli 207 lõige 5)

3. *Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ulatus – Transpordi valdkonna lepingute hõlmatus ühise transpordipoliitikaga – Kohaldamatus lepingu korral, mis puudutab teenuseid, millel puudub transporditeenusega olemuslik seos – Kohustused, mis on seotud õhusõidukite remondi- ja hooldusteenustega ning transporditeenuste riigihangetes osalemise korraga – Transporditeenusega olemusliku seose puudumine – Liidu ainupädevus*

(ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e ja artikli 207 lõige 5; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/123, põhjendus 33)

4. *Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus sõlmida välismaiseid otseinvesteeringuid puudutavaid lepinguid – Ulatus – Piirid*

(ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e ja artikli 207 lõige 1)

5. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus sõlmida välismaiseid otseinvesteeringuid puudutavaid lepinguid – Ullatus – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Otseinvesteeringute kaitset käsitlevad eeskirjad – Hõlmamine

(ELTL artikli 207 lõige 1)

6. Euroopa Liit – Omandi õiguslik režiim – Neutraalsuse põhimõte – Aluslepingu aluseeskirjade kohaldamine – Sellise rahvusvahelise lepingu sõlmimine, millega piiratakse liikmesriikide võimalust natsionaliseerida või sundvõõrandada kolmanda riigi kodanike tehtud investeeringuid – Neutraalsuse põhimõtte rikkumine – Puudumine

(ELTL artikkel 345)

7. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus sõlmida intellektuaalomandi kaubandusaspekte puudutavaid lepinguid – Ullatus – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Sätted, millega meenutatakse olemasolevaid rahvusvahelisi kohustusi ja tagatakse intellektuaalomandiõiguste kaitse tase – Hõlmamine

(ELTL artikli 207 lõige 1)

8. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus sõlmida liberaliseerimismeetmete ühtlustamist puudutavaid lepinguid – Ullatus – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Sätted, mis käsitlevad võitlust konkurentsivastase tegevuse ja koondumiste vastu – Hõlmamine

(ELTL artikli 207 lõige 1)

9. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Kohustus teostada pädevust kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega – Ullatus

(ELL artikli 3 lõige 5 ja artikli 21 lõiked 1–3; ELTL artiklid 9, 11, 205 ja artikli 207 lõige 1)

10. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Kohustus teostada pädevust kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Kohustused, mille eesmärk on tagada rahvusvaheliste kohustuste täitmine töötajate sotsiaalse kaitse ja keskkonnakaitse valdkonnas – Konkreetne seos lepinguosalistevahelise kaubavahetusega

(ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e ja artikli 207 lõige 1)

11. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ullatus – Pädevuse teostamine sotsiaalse kaitse ja keskkonnakaitse taseme reguleerimiseks – Välistamine

(ELTL artikli 3 lõike 1 punktid d ja e ja lõige 2, artikli 4 lõike 2 punktid b ja e ning artikli 207 lõige 6)

12. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Mere-, raudtee- ja maanteetranspordi teenuste osutamisega seotud kohustused – Määrustes nr 4055/86, nr 1071/2009, nr 1072/2009 ja nr 1073/2009 ning direktiivis 2012/34 ette nähtud eeskirjade mõjutamine*

(ELTL artikli 3 lõige 2 ja artikkel 216; Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused nr 1071/2009, nr 1072/2009 ja nr 1073/2009; nõukogu määrus nr 4055/86; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/34)

13. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Ühiseeskirjade ja kavandatava lepingu vahelise vastuolu nõue – Puudumine*

(ELTL artikli 3 lõige 2 ja artikkel 216)

14. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Vajadus kontrollida mõjutamise ohtu kavandatava lepingu piiratud ulatusega sätete osas – Puudumine*

(ELTL artikli 3 lõige 2 ja artikkel 216)

15. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu lisaks olevate protokollide nr 21 ja nr 22 Ühendkuningriigi ja Iirimaa ning Taani seisukoha kohta mõju lepingule, mis ei puuduta nendes protokollides käsitletud valdkondi – Puudumine*

(ELTL artikli 3 lõige 2 ja artikkel 216; ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu lisaks olevad protokollid nr 21 ja nr 22)

16. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Hankemenetluste läbiviimist käsitlevad sätted – Direktiivides 2014/24 ja 2014/25 ette nähtud eeskirjade mõjutamine*

(ELTL artikli 3 lõige 2 ja artikkel 216; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2014/24 ja 2014/25)

17. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Mõiste „ühiseeskirjad“ – Liidu esmased õigusnormid – Väljajätmine – Liidu sõlmitud lepingud – Väljajätmine*

(ELTL artikli 3 lõige 2 ja artikkel 216)

18. *Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ainupädevus lepingu suhtes, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala – Ullatus – Leping, mis käsitleb muid välisinvesteeringuid peale otseinvesteeringute – Väljajätmine*

(ELTL artikli 3 lõige 2, artikli 4 lõige 1 ja lõike 2 punkt a, artikkel 63 ja artikli 216 lõige 1)

19. Ühine kaubanduspoliitika – Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus sõlmida välismaiseid otseinvesteeringuid puudutavaid lepinguid – Ullatus – Leping, mis sisaldab sätet, milles on ette nähtud liikmesriikide poolt kolmanda riigiga varem sõlmitud kahepoolsete investeerimislepingute kehtetus – Hõlmamine

(ELTL artikli 2 lõige 1 ja artikli 207 lõige 1; Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1219/2012)

20. Rahvusvahelised lepingud – Liikmesriikide lepingud – EÜ asutamislepingust või liikmesriigi ühinemisest varasemad lepingud – Sellega seotud õiguste ja kohustuste järgimine

(ELTL artikkel 351)

21. Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Pädevus näha lepingus ette institutsioonilist laadi sätteid – Ullatus – Sellise vaidluste lahendamise korra kehtestamine, mis võimaldab kolmanda riigi kodanikul välistada vaidlus liikmesriigi kohtute pädevusest – Väljajätmine – Liidu ja liikmesriikide jagatud pädevus

22. Rahvusvahelised lepingud – Liidu pädevus ja liikmesriikide pädevus – Liikmesriikide haldus- ja kohtumenetluse alane pädevus – Vabakaubandusleping liidu ja Singapuri Vabariigi vahel – Kohustused, mis kohustavad liitu ja liikmesriike järgima hea halduse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet – Siseriikliku pädevuse kahjustamine – Puudumine

23. Rahvusvahelised lepingud – Sõlmimine – Liidu pädevus – Ullatus – Kohtu või muu pädeva üksuse loomine lepingu sätete üle otsustamiseks – Hõlmamine

1. ELTL artikli 207 lõikest 1 ja eriti selle teisest lausest, mille kohaselt kuulub ühine kaubanduspoliitika liidu välistegevusse, tuleneb, et kõnealune poliitika on seotud kolmandate riikidega toimuva kaubavahetusega. Liidu õigusakt kuulub kõnealuse poliitika valdkonda, kui see käsitleb konkreetset rahvusvahelist kaubavahetust nii, et see on peamiselt mõeldud edendama, hõlbustama või reguleerima sellist kaubavahetust ning sellel on rahvusvahelisele kaubavahetusele otsene ja vahetu mõju. Sellest järeldub, et kavandatava lepingu ainult need osad, millel on konkreetne seos liidu ja asjaomase kolmanda riigi vahelise kaubavahetusega, kuuluvad ühise kaubanduspoliitika valdkonda.

Selle poliitika valdkonda ja seega ELTL artikli 3 lõike 1 punktist e tulenevasse liidu ainupädevusse kuulub Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 2. peatükk, milles on ette nähtud, et kumbki lepinguosaline tagab teiselt lepinguosaliselt pärineva kauba mittediskrimineeriva kohtlemise, mis kooskõlas sellele peatükile lisatud erikohustustega vähendab impordi- ja eksporditollimakse või kaotab need. Peatükis on ka ette nähtud, et lepinguosalisel hoiduvad kaupade suhtes kehtestamast või jõusse jätmast mittetariifseid impordi- ja ekspordipiiranguid. Kõnealune peatükk koosneb seega kaubavahetusega seotud tolli- ja kaubandusalastest kohustustest ELTL artikli 207 lõike 1 tähenduses. Sama kehtib lepingu 3. peatüki kohta, milles on täpsustatud korda, mille kohaselt lepinguosalisel võivad Maaailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadest tulenevate nõuete täitmise korral võtta vastu dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid meetmeid ning kaitsemeetmeid seoses teiselt lepinguosaliselt pärineva impordiga. See peatükk puudutab niisiis kaubanduse kaitsemeetmeid ELTL artikli 207 lõike 1 tähenduses.

Mis puudutab Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 4. ja 5. peatükki, siis neist ilmneb, et esiteks peavad lepinguosalise eksporditavaid kaubad vastama neid importiva lepinguosalise kehtestatud normidele ja teiseks ei tohi viimase imporditavaid kaupade suhtes kehtida diskrimineerivad ega ebaproportsionaalsed normid võrreldes nendega, mida kohaldatakse importiva riigi oma kaupade suhtes. Kõnealuste peatükkide konkreetne eesmärk on seega hõlbustada liidu ja Singapuri Vabariigi vahelist kaubavahetust. Lepingu 6. peatükis on ette nähtud, et kummagi lepinguosalise tollialased õigusnormid peavad olema mittediskrimineerivad ning et kaupade impordi

või ekspordiga seoses osutatavatele teenustele kehtestatud tasud ja lõivud ei või olla suuremad kui osutatud teenuste ligikaudne maksumus. Selle peatüki põhieesmärk on seega reguleerida ja hõlbustada lepinguosaliste vahelist kaubavahetust.

Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 7. peatüki eesmärk on reguleerida ja hõlbustada turulepääsu jätkusuutlikest mittefossiilsetest allikatest energia tootmise sektoris, ilma et sellega kehtestataks keskkonnaõigusnorme. Kuivõrd selle peatüki eesmärk on kummagi lepinguosalise turu avamine, võib ka see peatükk avaldada liidu ja Singapuri Vabariigi vahel selles sektoris toimuvale kauba- ja teenustevahetusele otsest ja vahetut mõju. Järelikult kuulub kõnealune peatükk ELTL artikli 3 lõike 1 punkti e alusel liidu ainupädevusse.

(vt punktid 35–37, 40–47 ja 72–74)

2. Liidu pädevus kiita heaks leping, mis käsitleb muu hulgas teenuste osutamist transpordi valdkonnas, ei saa põhineda ainult ELTL artikli 3 lõike 1 punktil e. Kõnealune valdkond on nimelt ühisest kaubanduspoliitikast välja jäetud tulenevalt ELTL artikli 207 lõikest 5, mille kohaselt kuuluvad transpordialaste rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamine ja nende sõlmimine ELi toimimise lepingu kolmanda osa VI jaotise kohaldamisalasse. See jaotis käsitleb ühist transpordipoliitikat.

ELTL artikli 207 lõige 5, mis vastab sisuliselt EÜ artikli 133 lõike 6 kolmandale lõigule, taotleb eesmärki säilitada rahvusvahelise transpordialase teenuskaubanduse valdkonnas ühepoolset liidu eeskirju vastu võttes teostatava liidu sisepädevuse ja rahvusvaheliste lepingute sõlmimise teel teostatava liidu välispädevuse omavaheline põhimõtteline vastavus, nii et mõlemad pädevused jäävad nagu varemgi reguleerituks aluslepingu jaotisega, mis käsitleb konkreetset ühist transpordipoliitikat.

(vt punktid 56–59)

3. Tõlgendades ELTL artikli 207 lõiget 5, milles on ette nähtud transpordialaste rahvusvaheliste lepingute ühisest kaubanduspoliitikast väljajätmine, tuleb arvesse võtta transpordialaste teenuste mõistet, mis hõlmab mitte ainult transporditeenuseid kui selliseid, vaid ka muid teenuseid, kuid seda siiski tingimusel, et need teenused on olemuslikult seotud füüsilise toiminguga, mis tehakse transpordivahendi abil inimeste või kauba viimiseks ühest kohast teise.

Mis puudutab Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 8. peatükis sisalduvaid kohustusi, siis ei õhusõidukite remondi- ja hooldusteenused, mille ajaks õhusõiduk liiklusest kõrvaldatakse ega õhuveoteenuste müügi, turustamise ja ettetellimise teenused, olenemata sellest, kas neid osutavad reisibürood või muud kaubanduslikud teenuseosutajad, ei ole eespool kirjeldatud tähenduses transporditeenustega olemuslikult seotud. Nimelt esiteks on õhusõidukite remondi- ja hooldusteenustel, mille ajaks õhusõiduk liiklusest kõrvaldatakse, kõige enam vaid kauge seos inimeste või kauba viimisega ühest kohast teise. Teiseks nähtub direktiivi 2006/123 teenuste kohta siseturul põhjendusest 33 seoses lennutransporditeenuste müümise, turustamise ja broneerimise teenustega, et teenused, mida reguleerib see direktiiv, hõlmavad ka reisibüroosid, kes on niisuguste teenuste peamised osutajad. Kuna õhusõidukite remondi- ja hooldusteenused, mille ajaks õhusõiduk liiklusest kõrvaldatakse, õhuveoteenuste müük ja turustamine ning arvutipõhise ettetellimissüsteemi teenused ei kuulu järelikult ELTL artikli 207 lõike 5 kohaldamisalasse, kuuluvad need teenused selle artikli lõikes 1 silmas peetud teenuste hulka.

Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 10. peatüki konkreetne eesmärk on määrata kindlaks kord, mille kohaselt kummagi lepinguosalise ettevõtjad saavad osaleda teise lepinguosalise ametiasutuste korraldatud riigihankemenetlustes. Kuivõrd see kord põhineb mittediskrimineeriva juurdepääsu, läbipaistvuse ja tõhususe kaalutlustel, võib see avaldada otsest ja vahetut mõju lepinguosaliste vahelisele kauba- ja teenustevahetusele. Leping 10. peatükk kuulub järelikult ELTL artikli 3 lõike 1 punkti e alusel liidu ainupädevusse, välja arvatud siiski rahvusvahelise

meretranspordi, raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi teenuste riigihangete ning nende transporditeenustega olemuslikult seotud teenuste riigihangete osas, nagu need teenused on loetletud lepingu 8. peatüki lisade liidete 8-A-1 ja 8-B-1 punktides 11 ja 12 ning liidete 8-A-2 ja 8-A-3 punktides 16 ja 17.

(vt punktid 61, 66–68, 76 ja 77)

4. ELTL artikli 207 lõikes 1 on ette nähtud, et liidu õigusaktid välismaiste otseinvesteeringute valdkonnas kuuluvad ühisesse kaubanduspoliitikasse. Sellest järeldub, et liidul on ELTL artikli 3 lõike 1 punkti e alusel ainupädevus kiita heaks kolmanda riigi ees võetav mis tahes kohustus, mis on seotud investeeringutega, mida teevad kolmanda riigi füüsilised või juriidilised isikud liidus ja vastupidi ning mis annavad võimaluse realselt osaleda majandustegevusega tegeleva äriühingu juhtimises või kontrollimises.

Asjaolu, et ELi toimimise lepingu koostajad kasutasid ELTL artikli 207 lõikes 1 sõnu „välismaised otseinvesteeringud“, väljendab üheselt nende tahet jätta muud välisinvesteeringud ühise kaubanduspoliitikaga hõlmamata. Seetõttu ei kuulu kolmanda riigi ees võetavad kohustused, mis puudutavad muid välisinvesteeringuid, ELTL artikli 3 lõike 1 punkti e alusel liidu ainupädevusse.

Ühise kaubanduspoliitika kohaldamisala piiritlemine seoses välisinvesteeringutega väljendab seda, et liidu mis tahes aktid, mis edendab, hõlbustab või reguleerib kolmanda riigi füüsilise või juriidilise isiku osalemist majandustegevusega tegeleva äriühingu juhtimises või kontrollimises liidus ja vastupidi, võib olla otsene ja vahetu mõju selle kolmanda riigi ja liidu vahelisele kaubandusele, samas kui niisugune konkreetne seos kaubandusega puudub investeeringute korral, millele sellist osalemist ei kaasne.

(vt punktid 81–84)

5. Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 9. peatükis nende riikide vahel otseinvesteeringute kaitse alal kokku lepitud eeskirjad kuuluvad ühisesse kaubanduspoliitikasse, kui neil on konkreetne seos liidu ja nimetatud kolmanda riigi vahelise kaubandusega. ELTL artikli 207 lõikes 1 on nimelt üldiselt viidatud liidu aktidele välismaiste otseinvesteeringute valdkonnas, tegemata vahet olenevalt sellest, kas tegemist on investeeringute lubamist või kaitset käsitlevate aktidega.

9. peatükis ette nähtud „vähemalt sama soodsa kohtlemise“ kohustuste ja meelevaldse kohtlemise keeldude kogum, mis puudutab eelkõige majandustegevusega tegelevates ja teise lepinguosalise territooriumil asuvates äriühingutes oma osaluse kasutamist, suurendamist ja müüki kummagi lepinguosalise füüsiliste ja juriidiliste isikute poolt, aitab kaasa investorite õiguskindluse tagamisele. Niisuguse õigusliku raamistiku kehtestamise eesmärk on edendada, hõlbustada ja reguleerida liidu ja Singapuri Vabariigi vahelist kaubandust. Lisaks võivad Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 9. peatüki A jao sätted osas, milles need käsitlevad otseinvesteeringuid, avaldada kõnealusele kaubandusele otsest ja vahetut mõju, kuna need puudutavad seda, kuidas koheldakse lepinguosalise ettevõtjate osalemist teise lepinguosalise territooriumil majandustegevusega tegelevate äriühingute juhtimises või kontrollimises.

(vt punktid 87, 94 ja 95)

6. ELTL artikkel 345 väljendab liidu neutraalsust liikmesriikides kehtivate omandi õiguslike režiimide suhtes, kuid ei jäta kõnealuseid režiime liidu aluseeskirjade kohaldamisalast välja. Mis puudutab Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu artiklit 9.6, milles on ette nähtud, et kumbki lepinguosaline ei natsionaliseeri ega sundvõõranda teise lepinguosalise investorite lepinguga hõlmatud investeeringuid ega alluta neid samaväärse toimega meetmetele, välja arvatud juhul, kui see toimub avalikes huvides, siis ei sisalda see artikkel ühtegi kohustust, mis puudutaks omandi õiguslikku

režiimi liikmesriikides. See tähendab pelgalt, et kuigi liikmesriikidele jääb vabadus teostada omandiõiguse valdkonnas oma pädevust ja sellest tulenevalt muuta riigi sees omandi õiguslikku režiimi, ei ole nad siiski vabastatud kohustusest järgida üldpõhimõtteid ja põhiõigusi.

(vt punktid 91 ja 107)

7. Vastavalt ELTL artikli 207 lõikele 1 hõlmab ühine kaubanduspoliitika intellektuaalomandi kaubandusaspekte. Rahvusvahelised kohustused, mille liit on võtnud intellektuaalomandi valdkonnas, kuuluvad kaubandusaspektide alla, kui neil on rahvusvahelise kaubavahetusega konkreetne seos selles tähenduses, et need on peamiselt mõeldud edendama, hõlbustama või reguleerima sellist kaubavahetust ning neil on rahvusvahelisele kaubavahetusele otsene ja vahetu mõju.

Mis puudutab Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 11. peatükis sätestatud intellektuaalomandialaseid kohustusi, siis autoriõigust ja sellega kaasnevaid õigusi, kaubamärke, geograafilisi tähiseid, disainilahendusi, patente, katseandmeid ja taimesorte käsitlevate sätete kogumiga, mis seisneb esiteks olemasolevate mitmepoolsete rahvusvaheliste kohustuste ja teiseks kahepoolsete kohustuste meenutamises, taotletakse lepingu artikli 11.1 lõike 1 punktis b ettenähtu kohaselt peamiselt eesmärgi tagada liidu ja Singapuri ettevõtjatele nende intellektuaalomandiõiguste piisav kaitse. Need sätted tagavad liidu ja Singapuri ettevõtjatele teise lepinguosalise territooriumil teatud määral homogeensed intellektuaalomandiõiguste kaitse standardid ning aitavad seega kaasa nende võrdsetel alustel osalemisele liidu ja Singapuri Vabariigi vahelises kaupade ja teenuste vabakaubanduses. Sama kehtib lepingu artiklite 11.36–11.47 kohta, mis kohustavad lepinguosalisi ette nägema teatud liiki menetlusi ja tsiviilkohtumenetluses võetavaid meetmeid, mis võimaldavad huvitatud isikutel oma intellektuaalomandiõigustele tugineda ja need maksma panna, ning artiklite 11.48–11.50 kohta, mis kohustavad lepinguosalisi kehtestama võltsitud või piraatkaupade tolli poolt kindlakstegemise meetodid ja nägema intellektuaalomandiõiguste omajate jaoks ette võimaluse saavutada õiguste rikkumise või piraatluse kahtluse korral asjaomase kauba ringlusse laskmise peatamine.

Sellest järeldub, et Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 11. peatüki sätete eesmärk on tõepoolest, nagu on märgitud lepingu artikli 11.1 lõikes 1, soodustada lepinguosaliste riikides uuenduslike ja loovate toodete tootmist ja turustamist ning lepinguosalistevaheliste teenuste osutamist ning suurendada kaubandusest ja investeeringutest saadavat kasu. Kõnealune peatükk ei kuulu mitte liidu liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise valdkonda, vaid selle eesmärk on reguleerida liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise kaubanduse liberaliseerimist. Järelikult käsitleb lepingu 11. peatükk ELTL artikli 207 lõike 1 tähenduses intellektuaalomandi kaubandusaspekte.

(vt punktid 111–113, 121–126 ja 128)

8. Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu artiklid 12.1 et 12.2 jäävad selgelt liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise kaubanduse liberaliseerimise raamidesse. Need käsitlevad konkreetselt võitlust konkurentsivastase tegevuse ja koondumiste vastu, mille eesmärk või tagajärg on takistada liidu ja asjaomase kolmanda riigi vahelise kaubanduse toimumist normaalsetes konkurentsitingimustes. Nimetatud sätted kuuluvad järelikult ühise kaubanduspoliitika, mitte siseturu valdkonda. Leping 12. peatükk sisaldab ka sätteid subsiidiumide kohta. Nendes on meenutatud lepinguosaliste kohustusi, mis tulenevad Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1A sisalduvast subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingust, määratud kindlaks, millised liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise kauba- ja teenustevahetusega seotud subsiidiumid on keelatud, ning ette nähtud lepinguosaliste kohustus teha kõik endast olenev, et heastada või kõrvaldada lubatud subsiidiumide mõju kaubavahetusele teise lepinguosalisega.

(vt punktid 134, 135 ja 137)

9. ELi toimimise leping erineb varem kehtinud EÜ asutamislepingust tunduvalt, kaasates ühisesse kaubanduspoliitikasse kaasaegse rahvusvahelise kaubanduse uusi aspekte. ELi toimimise lepinguga ühise kaubanduspoliitika valdkonna laiendamine kujutab endast liidu esmase õiguse märkimisväärset arengut. Seda arengut ilmestab muu hulgas ELTL artikli 207 lõike 1 teises lauses sätestatud eeskiri, mille kohaselt ühist kaubanduspoliitikat teostatakse kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega. Nimetatud põhimõtteid ja eesmärke on täpsustatud ELL artikli 21 lõigetes 1 ja 2 ning need puudutavad eelkõige kestlikku arengut seoses keskkonna seisundi säilitamise ja parandamisega ning maailma loodusvarade säästva majandamisega, nagu on märgitud artikli 21 lõike 2 punktis f.

Liidu kohustus kaasata nimetatud eesmärgid ja põhimõtted oma ühisesse kaubanduspoliitikasse tuleneb ELTL artikli 207 lõike 1 teise lause, ELL artikli 21 lõike 3 ja ELTL artikli 205 tõlgendamisest nende omavahelises koostoimes. Lisaks tuleb arvestada ELTL artiklitega 9 ja 11. Peale selle kohustab ELL artikli 3 lõige 5 liitu suhetes ülejäänud maailmaga toetama vaba ja ausat kaubandust. Sellest järeldub, et kestliku arengu eesmärk on nüüd ühise kaubanduspoliitika lahutamatu osa.

(vt punktid 141–143, 146 ja 147)

10. Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 13. peatükk kuulub ühise kaubanduspoliitika valdkonda ja seega ELTL artikli 3 lõike 1 punktist e tulenevasse liidu ainupädevusse. Kõnealuse peatüki sätetega kohustuvad liit ja Singapuri Vabariik nimelt sisuliselt tagama, et nendevaheline kaubavahetus toimub kooskõlas kohustustega, mis tulenevad töötajate sotsiaalset kaitset ja keskkonnakaitset käsitlevatest rahvusvahelistest lepingutest, mille osalised nad on. 13. peatükk ei puuduta ei selles viidatud rahvusvaheliste lepingute sisu ega liidu või liikmesriikide pädevust, mis on seotud nende lepingutega. Seevastu on sellel peatükil konkreetne seos liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise kaubandusega. 13. peatükk tagab kaubavahetust reguleerides nimelt, et see toimub kooskõlas rahvusvaheliste lepingutega ja et ühtegi nende lepingute alusel võetud meetet ei kohaldata viisil, mis tekitab kaubavahetuses meelevaldse või põhjendamatu diskimineerimise või varjatud piirangu.

Sama peatükk võib ka avaldada kõnealusele kaubandusele otsest ja vahetut mõju. Mis puudutab sellega seoses eelkõige kohustusi, mille eesmärk on võidelda ebaseadusliku raie teel saadud puidu ja puittoodetega kauplemise vastu ning ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu, mida käsitlevad lepingu artikli 13.7 punkt b ja artikli 13.8 punkt b, siis kohustuvad lepinguosalisel kõnealuses lepingus rakendama või soodustama dokumenteerimis-, kontrolli- ja sertifitseerimissüsteeme. Niisugused süsteemid võivad otseselt mõjutada asjaomaste kaupadega kauplemist. Lisaks tuleneb Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 13. peatüki sätete seose konkreetsus ka asjaolust, et kõnealuses peatükis ette nähtud töötajate sotsiaalset kaitset ja keskkonnakaitset reguleerivate sätete rikkumise korral võib teine lepinguosaline vastavalt rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 60 lõikes 1 kodifitseeritud tavanormile, mis on kohaldatav liidu ja kolmandate riikide vahelistes suhetes, lõpetada või peatada kaubanduse liberaliseerimise, mis on ette nähtud lepingu teistes sätetes.

(vt punktid 152, 155–157, 160, 161 ja 167)

11. ELTL artikli 3 lõike 1 punktis e sätestatud liidu ainupädevust ei saa teostada sotsiaalse kaitse ja keskkonnakaitse taseme reguleerimiseks liidu ja kolmanda riigi vahel sõlmitud rahvusvahelise lepingu kummagi osalise territooriumil. Niisuguste eeskirjade vastuvõtmisel tuleb lähtuda liidu ja liikmesriikide vahelisest pädevuse jaotusest, mis on ette nähtud eelkõige ELTL artikli 3 lõike 1 punktis d, artikli 3 lõikes 2 ning artikli 4 lõike 2 punktides b ja e. ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e ei prevaleeri nimelt ELi toimimise lepingu kõnealuste teiste sätete ees, kuivõrd ELTL artikli 207 lõikes 6 on pealegi ette nähtud, et ühise kaubanduspoliitika valdkonnas antud pädevuse teostamine ei mõjuta liidu ja liikmesriikide vahelist pädevuse jaotust.

(vt punkt 164)

12. ELTL artikliga 216 on liidule antud pädevus sõlmida mis tahes rahvusvaheline leping, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala. Ühiseeskirjade mõjutamise või muutmise oht esineb juhul, kui rahvusvahelises lepingus sisalduvad kohustused kuuluvad kõnealuste eeskirjade kohaldamisalasse. Sellise ohu tuvastamine ei eelda, et rahvusvaheliste kohustuste ja liidu õigusnormidega hõlmatud valdkonnad täielikult kattuksid. Need kohustused võivad liidu ühiseeskirjade reguleerimisala mõjutada või muuta ka siis, kui need kuuluvad valdkonda, mis on juba suures osas selliste eeskirjadega hõlmatud.

Mis puudutab Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 8. peatükis sisalduvaid, rahvusvaheliste meretransporditeenuste osutamisega seotud kohustusi, siis on valdkond, millesse need kohustused kuuluvad, suures osas hõlmatud ühiseeskirjadega, mis on sätestatud määruses nr 4055/86, mis reguleerib teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamist liikmesriikide ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelises mereveos. Lepingus sisalduvad kohustused mõjutavad või isegi muudavad märkimisväärselt määrusega nr 4055/86 kehtestatud ühiseeskirjade reguleerimisala liidu ja Singapuri Vabariigi vaheliste meretransporditeenuste osas. Lepingu artikli 8.56 lõikest 3 tuleneb nimelt, et liidu meretransporditeenuste osutajad ja liikmesriigi kodanikud, kes kontrollivad Singapuris asuvat laevaühingut, võivad vabalt pakkuda kolmandasse riiki suunduvaid või sealt tulevaid vedusid ning seda ilma, et oleks nõutav, et viimaste laevad sõidaksid liikmesriigi lipu all. Selline kord erineb määrusega nr 4055/86 kehtestatust tunduvalt. Liidul on nende kohustuste heakskiitmiseks seega ELTL artikli 3 lõikest 2 tulenevalt ainupädevus.

Sama kehtib kohustuste suhtes, mis puudutavad liidu ja Singapuri Vabariigi vahel osutatavaid raudteetransporditeenuseid. Nimelt näevad need kohustused ette, et tingimused, mille kohaselt Singapuri teenuseosutajad pääsevad liidus raudteevõrgule ja raudteeveoalase tegevusele ligi ning saavad ettevõtteid asutada, on vähemalt sama soodsad kui need, mida reguleerivad ühtse Euroopa raudteepiirkonna eeskirjad, mis on ette nähtud direktiivis 2012/34, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond. Mis puudutab maanteetransporditeenustega seotud kohustusi, siis kuuluvad ka need valdkonda, mis on suures osas liidu ühiseeskirjadega hõlmatud. Nendest kohustustest tulenevad vähemalt sama soodsad tingimused, mille kohaselt Singapuri teenuseosutajad võivad liidus osutada maanteetransporditeenuseid, vastavad suuresti nimelt tingimustele, mida reguleerivad määruses nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta, määruses nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ja määruses nr 1073/2009 rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta sätestatud ühiseeskirjad.

(vt punktid 171, 180–182, 189, 190, 193, 195, 198, 206 ja 207)

13. Kui liidu ja kolmanda riigi vahelises lepingus on ette nähtud selles lepingus käsitletavatele rahvusvahelistele suhetele niisuguste õigusnormide kohaldamine, mis suures ulatuses kattuvad liidu ühiseeskirjadega, mis on kohaldatavad ühendusesisestes olukordades, siis tuleb seda lepingut pidada selliseks, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala. Hoolimata ühiseeskirjadega vastuolu puudumisest võib see nimelt siiski nende eeskirjade mõtet, ulatust ja tõhusust mõjutada.

(vt punkt 201)

14. Selle analüüsimisel, millist laadi on rahvusvahelise lepingu sõlmimise pädevus, ei ole vaja arvesse võtta lepingu sätteid, mis on äärmiselt piiratud ulatusega.

(vt punkt 217)

15. Selle analüüsimisel, milline pädevus on liidul seoses transpordi valdkonnas kavandatavas rahvusvahelises lepingus sisalduvate kohustustega, tuleb asuda seisukohale, et kui kavandatav leping ei käsitle ELi toimimise lepingu kolmanda osa V jaotisega reguleeritavaid aspekte, on ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu lisaks olev protokoll nr 21 Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadel,

turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes asjassepuutumatu. Sama kehtib ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 Taani seisukoha kohta suhtes. Nimelt esiteks ei käsitle protokoll nr 21 ühist kaubanduspoliitikat ega ühist transpordipoliitikat. Teiseks on asjaomase akti eesmärk ja sisu need, mis määravad kindlaks võimalikult kohaldamisele kuuluvad protokollid, mitte vastupidi.

(vt punkt 218)

16. Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 10. peatükk sisaldab sätete kogumit, mille eesmärk on seada raamid riigihangete korraldamisele liidus ja Singapuris, et tagada, et hankemenetluste läbiviimisel järgitakse diskrimineerimiskeelu ja läbipaistvuse põhimõtet. Direktiiviga 2014/24 riigihangete kohta ja direktiiviga 2014/25, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid, on kehtestatud hulk ühiseeskirju, mille eesmärk on sisuliselt tagada, et riigihangete korraldamine muu hulgas transpordisektoris oleks liidus kooskõlas nende samade põhimõtetega, nagu on märgitud nii direktiivi 2014/24 põhjenduses 1 ja artiklis 18 kui ka direktiivi 2014/25 põhjenduses 2 ja artiklis 36.

Alates lepingu jõustumisest hakkab Singapuri teenuseosutajate võimalus osaleda transpordi valdkonnas liidu hankemenetlustes seega kuuluma nende kohustuste alla, mis hõlmavad samu aspekte nagu need, mida reguleerivad direktiivid 2014/24 ja 2014/25. Seega on liidul ELTL artikli 3 lõike 2 alusel ainuvälispädevus Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 10. peatükis sisalduvate rahvusvaheliste kohustuste suhtes transpordiga seotud teenuste riigihangete alal, kuna need kohustused kuuluvad valdkonda, mis on juba suures osas liidu ühiseeskirjadega hõlmatud, ja võivad ühiseeskirju mõjutada või nende reguleerimisala muuta.

(vt punktid 221–224)

17. Ühiseeskirjad, mille reguleerimisala võivad liidu sõlmitud rahvusvahelises lepingus sisalduvad kohustused mõjutada või muuta, on teised õigusnormid, mis liit on järk-järgult kehtestanud. Kui liit on sel viisil oma sisemist pädevust teostanud, peab tal paralleelselt olema ainuvälispädevus, et vältida olukorda, kus liikmesriigid võtavad rahvusvahelisi kohustusi, mis võivad ühiseeskirju mõjutada või nende reguleerimisala muuta. Ainuvälispädevuse reeglile omast põhjendust eiratakse, kui nüüd ELTL artikli 3 lõike 2 viimases lauseosas sätestatud reegli kohaldamisala laiendatakse olukorrale, mis puudutab mitte teiseid õigusnorme, mis liit on kehtestanud talle aluslepingutega antud sisemist pädevust teostades, vaid liidu esmast õigusnormi, mille on vastu võtnud nende aluslepingute koostajad.

(vt punktid 233 ja 234)

18. Rahvusvahelise lepingu sõlmimist muude välisinvesteeringute valdkonnas peale otseinvesteeringute ei näe kehtiva liidu õiguse kohaselt ette liidu seadusandlik akt ELTL artikli 3 lõike 2 tähenduses. Samuti ei ole niisuguse lepingu sõlmimist vaja selleks, et võimaldada liidul teostada oma sisemist pädevust selle sätte tähenduses. Sellest järeldub, et liidul ei ole ainupädevust sõlmida rahvusvahelist lepingut osas, milles see käsitleb muude välisinvesteeringute kaitset peale otseinvesteeringute.

Seevastu selliste investeeringutega seotud rahvusvahelise lepingu sõlmimine liidu poolt võib olla ELTL artikli 216 lõike 1 tähenduses vajalik mõne aluslepingutes seatud eesmärgi saavutamiseks liidu poliitika raames. Võttes täpsemalt arvesse asjaolu, et ELTL artiklis 63 ette nähtud kapitali ja maksete vabale liikumisele liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel ei saa formaalselt tugineda suhetes kolmandate riikidega, võib selliste rahvusvaheliste lepingute sõlmimist, mis aitavad kaasa vaba liikumise kehtestamisele vastastikusel alusel, pidada vajalikuks, et täielikult saavutada vaba liikumine, mis on üks ELi toimimise lepingu kolmanda osa (liidu sisepoliitika ja -meetmed) IV jaotise (isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine) eesmärkidest. IV jaotis kuulub liidu ja liikmesriikide jagatud pädevusse vastavalt ELTL artikli 4 lõike 2 punktile a, mis käsitleb siseturgu. Liidule ELTL artikli 216 lõikega 1

antud pädevus on samuti jagatud, kuna ELTL artikli 4 lõikes 1 on ette nähtud, et liidul on liikmesriikidega jagatud pädevus, kui aluslepingud annavad liidule pädevuse, mis ei ole seotud ELTL artiklites 3 ja 6 osutatud valdkondadega.

(vt punktid 236–242)

19. Asjaolu, et liit ja kolmas riik on rahvusvahelisse lepingusse lisanud sätte, millest ilmneb otsesõnu, et liidu liikmesriikide ja asjaomase kolmanda riigi vahelised kahepoolsed investeerimislepingud on lõppenud ega tekita seega alates kolmanda riigiga liidu tasandil sõlmitud lepingu jõustumisest enam õigusi ega kohustusi, ei saa pidada liikmesriikide pädevusalale tungivaks osas, milles see säte puudutab valdkonda, mille suhtes liidul on ainupädevus. Nimelt, kui liit peab kolmanda riigiga läbirääkimisi ja sõlmib lepingu, mis käsitleb valdkonda, mille suhtes ta on omandanud ainupädevuse, asub ta oma liikmesriikide asemele. Sellega seoses võib liit olla liikmesriikide õigusjärglane nende rahvusvahelistes kohustustes, kui liikmesriigid on ühega asutamislepingutest liidule üle andnud oma pädevuse, mis on seotud kõnealuste kohustustega, ja kui liit seda pädevust teostab.

Sellest järeldub, et mis puudutab liidu ainupädevust välismaiste otseinvesteeringute valdkonnas, siis alates 1. detsembrist 2009 ehk kuupäevast, mil jõustus ELi toimimise leping, millega see pädevus liidule on antud, on liidul pädevus üksi heaks kiita tema poolt kolmanda riigiga sõlmitud lepingu sätte, milles on ette nähtud, et varem liidu liikmesriikide ja selle kolmanda riigi vahel sõlmitud kahepoolsetes lepingutes sisalduvaid otseinvesteeringutealaseid kohustusi tuleb alates liidu sõlmitud lepingu jõustumisest pidada selle lepinguga asendatuks. Sellega seoses on ELTL artikli 2 lõike 1 kohaselt liikmesriikidel keelatud võtta vastu akte, mis tekitavad õiguslikke tagajärgi liidu ainupädevusse kuuluvates valdkondades, välja arvatud juhul, kui liit neid selleks volitab. Määruses nr 1219/2012, millega kehtestatakse üleminekukord liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete investeerimislepingute jaoks, on liikmesriikidele rangetel tingimustel antud volitus jätta jõusse või isegi sõlmida kolmanda riigiga kahepoolseid lepinguid otseinvesteeringute valdkonnas niikaua, kui otseinvesteeringute valdkonnas ei ole lepingut liidu ja asjaomase kolmanda riigi vahel. Seevastu niipea, kui niisugune liidu ja kolmanda riigi vaheline leping jõustub, lõpeb volitus.

Järelikult ei saa nõustuda argumentidega, mille kohaselt liikmesriikidel peaks olema võimalus võtta pärast seda, kui on jõustunud liidu sõlmitud lepingus sisalduvad välismaiste otseinvesteeringutega seotud kohustused, vastu akte, mis määravad kindlaks selles valdkonnas kehtivate selliste kohustuste saatuse, mis sisalduvad kahepoolsetes lepingutes, mille nad varem sama kolmanda riigiga on sõlminud.

(vt punktid 247–251)

20. ELTL artikli 351 eesmärk on võimaldada liikmesriikidel austada õigusi, mis kolmandatel riikidel on vastavalt rahvusvahelisele õigusele lepingute alusel, mis on sõlmitud enne 1. jaanuari 1958 või ühinevate riikide puhul enne nende ühinemise kuupäeva.

(vt punkt 254)

21. Liidu pädevus võtta rahvusvahelisi kohustusi hõlmab õigust lisada nendele kohustustele institutsioonilised sätted. Nende sisaldumine lepingus ei mõjuta selle lepingu sõlmimise pädevuse laadi. Need sätted on nimelt täiendavad ja kuuluvad seega samasse pädevusse, millesse kuuluvad ka materiaalsoigusnormid, millega need kaasnevad.

See on siiski teisiti sätete puhul, millega kehtestatakse kord, mille kohaselt lahendatakse ühe lepinguosalise hageja ja teise lepinguosalise vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad kohtlemist, mis väidetavalt rikub lepingut ja mis väidetavalt on põhjustanud hagejale või tema kohapealsele äriühingule kahju. Kuna hagejaks olev investor võib nimelt otsustada algatada selle vaidluse suhtes vahekohtumenetluse, ilma et liikmesriik võiks sellele vastu vaielda, ei saa niisugune kord, millega jäetakse vaidluste

lahendamine liikmesriikide õigusemõistmise pädevusest välja, olla puhtalt täiendavat laadi, mistõttu ei või seda kehtestada liikmesriikide nõusolekuta. Sellise korra heakskiitmine ei kuulu mitte liidu ainupädevusse, vaid liidu ja liikmesriikide jagatud pädevusse.

(vt punktid 276, 285 ja 291–293)

22. Ainult liikmesriikidele kuuluvasse pädevusse tungivaks ei saa pidada Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu 14. peatükis sisalduvaid kohustusi, mis kohustavad ametiasutusi liidus, sealhulgas liikmesriikide ametiasutusi järgima hea halduse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet. lepingu Selles peatükis sisalduvate eeskirjadega ei kaasne nimelt mingeid kohustusi, mis puudutaksid liikmesriikide haldus- või kohtukorraldust, vaid need kajastavad asjaolu, et nii liit kui ka liikmesriigid peavad lepingu kohaldamisel järgima liidu üldpõhimõtteid ja põhiõigusi, nagu hea halduse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet.

(vt punkt 284)

23. Liidu pädevus rahvusvaheliste suhete valdkonnas ja tema õigus sõlmida rahvusvahelisi lepinguid hõlmavad tingimata õigust allutada end selliste lepingutega loodud või määratud kohtu otsustele, mis on seotud asjaomase lepingu sätete tõlgendamise või kohaldamisega Samamoodi hõlmab liidu pädevus sõlmida rahvusvahelisi lepinguid tingimata õigust allutada end sellise organi otsustele, mis ei ole küll formaalselt kohus, kuid mis sisuliselt täidab õigusemõistmise ülesandeid, nagu vaidluste lahendamise organ, mis on loodud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepinguga.

(vt punktid 298 ja 299)